

Det fremgår af tillægsaftalen, at det ved øget kontrol og tilsyn skal sikres, at tilskud ikke anvendes til uvedkommende formål. Det er hensigten i lokalradio- og lokal-tv-bekendtgørelsen at fastsætte regler om, hvorledes Radio- og tv-nævnet skal gennemføre kontrollen og udøve tilsynet. Der vil i den forbindelse blive taget udgangspunkt i de gældende tilsynsbestemmelser, jf. beskrivelsen i afsnit 2.1.7.1 ovenfor, idet disse vurderes fortsat at udgøre et hensigtsmæssigt grundlag for tilsynet. Det er derfor hensigten at bevare grundlaget i det nuværende tilsyns- og kontrolsystem, således at Radio- og tv-nævnet ved gennemgangen af de indsendte regnskaber og ved gennemførelse af stikprøvekontrol påser, at tilskuddet anvendes som forudsat, men med en intensiveret kontrolindsats. Det er tanken at udbygge tilsyns- og kontrolsystemet med regler i bekendtgørelsesform om, at Radio- og tv-nævnet i sin vurdering af, om en ansøgende station skal have tilskud, også kan lægge vægt på, om stationen har udvist forhold, der medfører, at stationen skal have afslag på sin ansøgning; det vil sige, at der indføres et vandelskrav, jf. tillægsaftalens punkt om, at tilskud skal bortfalde ved væsentlige overtrædelser af anden lovgivning. De lovovertrædelser, Radio- og tv-nævnet kan tage i betragtning, skal angå stationens drift og programvirksomhed, fx overtrædelser af medieansvarsloven, overtrædelser af regler om andre tilskud end tilskud efter radio- og fjernsynsloven og straffeloven, og skal være af grov eller ofte gentagen karakter. Radio- og tv-nævnet vil i sine afgørelser kun kunne lægge vægt på lovovertrædelser, der er begået af stationen selv eller en ledende medarbejder, herunder ulønnet arbejdskraft, og hvorover der er afsagt endelig dom, truffet endelig afgørelse af Pressenævnet eller truffet endelig administrativ afgørelse. Forholdet vil ikke kunne begrunde bagudrettet fratagelse eller bortfald af et allerede bevilget eller udbetalt tilskud. En station skal i forbindelse med sin ansøgning om tilskud oplyse om eventuelle verserende eller afsluttede sager for domstolene eller offentlige myndigheder, såfremt Radio- og tv-nævnet beder om det, jf. den foreslåede § 39, stk. 4. Såfremt stationen ikke oplyser nævnet om disse forhold, kan nævnet lægge vægt herpå i sin vurdering af ansøgningen om tilskud.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 11 og 17.

2.1.8 »Must carry«

2.1.8.1 Gældende ret

Det fremgår af de gældende »must carry«-regler i lovens § 6, stk. 3, at der i fællesantenneanlæg med mere end 8 kanaler skal stilles én kanal til rådighed for lokal-tv. Hvis der er flere lokal-tv-kanaler i et område,

herunder eventuelt kabelfødte kanaler, er det op til ejeren af anlægget at tage stilling til, hvilken af disse kanaler der skal fordeles.

2.1.8.2 Kulturministeriets overvejelser og forslag

Det foreslås, at den gældende »must carry«-forpligtelse for lokal-tv afskaffes.

Den oprindelige begrundelse for at indføre »must carry« for lokal-tv var, at de lokale programmer skulle sikres fordeling i det lokalområde, de rettede sig imod. I praksis fordeles lokal-tv-stationerne i TvDanmark-samarbejdet i langt hovedparten af fællesantenneanlæggene. Herudover fordeles »Kanal København« i Københavnsområdet. Med den gældende ordning er de ikke-kommercielle lokal-tv-stationer, som sender i »vinduer« på networkingstationernes sendeflade, de facto sikret fordeling til de tilsluttede husstande.

Forslaget om afskaffelse af »must carry« for lokal-tv skal ses på baggrund af, at medieudviklingen har medført, at der i dag kun er et begrænset indhold af rent lokalt programstof på de kommercielle networking-kanaler. Der synes derfor ikke at være et sagligt behov for at opretholde »must carry«-forpligtelsen for disse kanaler, der på baggrund af »must carry«-forpligtelsen gives en vederlagsfri, konkurrencemæssig fordel, der ikke tilkommer de øvrige kommercielle tv-kanaler i Danmark. De kommercielle lokal-tv-stationer må – som de har udviklet sig frem til i dag – side-stilles med almindelig kommerciel fjernsynsvirksomhed. Med afskaffelsen af »must carry«-forpligtelsen ligestilles lokal-tv-stationerne med andre kommercielle kanaler, og stationerne må indgå aftale med fællesantenneanlæggene om distribution. Lokal-tv-stationerne kan i den forbindelse opkræve betaling for distributionen.

I henhold til EU-direktivet om forsyningspligt (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet)) kan medlemslandene alene pålægge »must carry«-forpligtelser, såfremt det er nødvendigt for at opfylde klart definerede målsætninger i almenhedens interesse. Endvidere skal forpligtelserne stå i et rimeligt forhold til det tilsigtede mål og være transparente. Endelig skal forpligtelserne revurderes med jævne mellemrum.

På grund af det begrænsede lokale indhold savnes et sagligt argument for i EU-retligt perspektiv at bevare »must carry«-forpligtelsen for lokal-tv. Da »must carry«-forpligtelser er et indgreb over for fællesantenneanlæggene og seerne, bør forpligtelsen begrænses til public service-kanalerne, dvs. DR1, DR2 og TV 2.